

บทที่ 2

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยแบ่งวรรณคดีที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 ตอน คือ

1. การกำหนดอัตราค่าส่งครูมัธยมศึกษา กรมส่งเสริมการศึกษา
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตราค่าส่งครู คาบการสอน และการสอนไม่ตรงวุฒิของครู

ตอนที่ 1 การกำหนดอัตราค่าส่งครูมัธยมศึกษา กรมส่งเสริมการศึกษา

1.1 การกำหนดอัตราค่าส่งข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมส่งเสริมการศึกษา แต่เดิมมีหลักเกณฑ์ดังนี้ (หนังสือ หนาพินทาร์ 2526 : 43 - 45)

1.1.1 เกณฑ์ในการคำนวณหลักเป็นข้อ ๆ คือ

ก. จำนวนนักเรียน 40 คน/ห้อง
ข. ครูสายปฏิบัติการสอน สอนไม่เกิน 20 ชั่วโมง/สัปดาห์ สำหรับมัธยมต้น และไม่เกิน 18 ชั่วโมง/สัปดาห์ สำหรับมัธยมปลาย หรือโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 16 คาบ

ค. จำนวนชั่วโมงเรียน 40 คาบ/สัปดาห์

ง. อัตราส่วนครูต่อนักเรียน เท่ากับ 1 ต่อ 17 สำหรับมัธยมต้น และ 1 ต่อ 15 สำหรับมัธยมปลาย

จ. สายบริการ คำนวณจากการนำครูสายบริหารและสายปฏิบัติการสอนไปหักออกจากบุคลากรทั้งหมด

1.1.2 แบ่งส่วนราชการไว้เป็น 3 สาย คือ สายผู้บริหาร สายบริการ และสายปฏิบัติการสอน

1.1.3 ชั่วโมงปฏิบัติงานของครูสายปฏิบัติการสอน กำหนดชั่วโมงปฏิบัติงานสัปดาห์ละ 35 ชั่วโมง แบ่งตามระดับดังนี้

ก. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ชั่วโมงสอนไม่เกิน 18 ชั่วโมง / สัปดาห์
2. ชั่วโมงปฏิบัติงานอื่น ๆ 17 ชั่วโมง / สัปดาห์

ข. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ชั่วโมงสอนไม่เกิน 15 คาบ / สัปดาห์
2. ชั่วโมงปฏิบัติงานอื่น ๆ 20 ชั่วโมง / สัปดาห์

หรือพิจารณาโดยเฉลี่ย จะได้ว่าชั่วโมงสอน 16 คาบ / สัปดาห์ และชั่วโมงปฏิบัติงานอื่น ๆ 19 คาบ / สัปดาห์

1.1.4 อัตราค่าจ้างสำหรับผู้ช่วยบริหาร

- ก. โรงเรียนขนาด 9 - 17 ห้องเรียน มีผู้ช่วยผู้บริหารได้ 1 คน
- ข. โรงเรียนขนาด 18 - 26 ห้องเรียน มีผู้ช่วยผู้บริหารได้ 2 คน
- ค. โรงเรียนขนาด 27 - 41 ห้องเรียน มีผู้ช่วยผู้บริหารได้ 3 คน
- ง. โรงเรียนขนาด 42 ห้องเรียนขึ้นไป มีผู้ช่วยผู้บริหารได้ 4 คน

1.2 สูตรที่ใช้ในการคำนวณอัตราค่าจ้างครูระดับมัธยมศึกษา คือ

$$X = \frac{na}{b} \quad \text{และ} \quad Y = \frac{ma}{c}$$

เมื่อ X = จำนวนบุคลากรทั้งหมด

Y = จำนวนครูปฏิบัติการสอน

n = จำนวนนักเรียนต่อ 1 ห้องเรียน

a = จำนวนห้องเรียน

b = จำนวนนักเรียนต่อครู 1 คน

m = จำนวนคาบต่อสัปดาห์

c = จำนวนคาบล่วงสุดท้ายของครูที่ทำการสอนต่อ 1 สัปดาห์

แต่เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2528 อธิบดีกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติงานของข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2528 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

หลักเกณฑ์และเหตุผล

เนื่องจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือ นอกจากจะเพิ่มวิชาการทำงาน และอาชีพในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และกลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลายสาขาวิชาแล้ว ก็ยังเพิ่มรายวิชาสามัญเข้าเป็นวิชาเลือกอีกหลายวิชา ทำให้การจัดแผนการเรียนแต่ละระดับจำเป็นต้องมีครูหมวดวิชานั้น ๆ อย่างเพียงพอ การขาดแคลนครูในหมวดวิชาเป็นปัญหาจะต้องรีบแก้ไขโดยด่วน กรมสามัญศึกษาจึงจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เพื่อให้สามารถจัดอัตราค่าจ้างครูได้เหมาะสมและบังเกิดผลดีแก่การบริหารงานในสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้การจัดอัตราค่าจ้างข้าราชการครู ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน
2. เพื่อกำหนดมาตรฐานคาบเวลาการปฏิบัติงานของข้าราชการครูให้ชัดเจน
3. เพื่อปรับอัตราค่าจ้างครูในสถานศึกษาให้เหมาะสม
4. เพื่อให้ข้าราชการครู รับผิดชอบต่อหน้าที่ความรับผิดชอบของตนในการปฏิบัติหน้าที่ราชการในสถานศึกษา
5. เพื่อให้การจัดสรรอัตราค่าจ้างครูของกรมสามัญศึกษาสอดคล้องกับแผนจัดอัตราค่าจ้างคนและงบประมาณที่ได้รับ

หลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อกำหนดอัตราค่าส่งข้าราชการครู

1. ข้าราชการครูจะต้องมีเวลาปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษาไม่ต่ำกว่า 35 คาบ/สัปดาห์ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด
2. การแบ่งกลุ่มนักเรียนโรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษา
 - 2.1 วิชาสามัญมีนักเรียนได้กลุ่มละ 40 - 45 คน หรือ 50 คน แล้วแต่กรณี
 - 2.2 วิชาการงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ และวิชาอาชีพ มีนักเรียนได้กลุ่มละ 20 - 25 คน
 - 2.3 การจัดการกิจกรรมนักเรียน มีนักเรียนได้กลุ่มละ 20 - 25 คน
 - 2.4 การสอนซ่อมเสริม ครูคนหนึ่งสอนสัปดาห์ละ 1 คาบ
3. การแบ่งกลุ่มนักเรียนโรงเรียน สังกัดกองการศึกษาพิเศษ
 - 3.1 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
 - 3.1.1 วิชาสามัญนักเรียนได้กลุ่มละ 35 คน
 - 3.1.2 วิชาการงานและอาชีพมีนักเรียนได้กลุ่มละ 15 - 20 คน
 - 3.2 โรงเรียนการศึกษาพิเศษ

ทั้งวิชาสามัญ วิชาการงานและวิชาอาชีพมีนักเรียนได้กลุ่มละ 10 คน
4. คาบการสอนของครูทุกระดับ เมื่อรวมคาบกิจกรรมและซ่อมเสริมแล้ว กำหนดให้ครูคนหนึ่งสอนประมาณ 18 คาบ/สัปดาห์ ข้อกำหนดในข้อนี้ใช้กับโรงเรียนทุกประเภท และครูคนหนึ่งควรสอนได้อย่างน้อย 2 หมวดวิชา
5. หัวหน้าหมวดวิชาต้องสอนไม่ต่ำกว่า 12 คาบ/สัปดาห์
6. สถานศึกษาหนึ่งให้มีรองหัวหน้าหมวดวิชาได้ไม่เกินหมวดวิชาละ 2 คน และต้องสอนไม่ต่ำกว่าคนละ 14 คาบ/สัปดาห์
7. สถานศึกษาใดแบ่งการบริหารภายใน เช่น ให้มีหัวหน้างานต่าง ๆ ผู้ปฏิบัติงานที่ดังกล่าวจะต้องสอนไม่ต่ำกว่า 16 คาบ/สัปดาห์

8. เกณฑ์การวัดอัตราค่าจ้างข้าราชการครูในสถานศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย

คือ

8.1 ฝ่ายบริหารในสถานศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด และทำการสอนตามที่หัวหน้าสถานศึกษาจะเห็นสมควร

8.2 ฝ่ายปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ประกอบด้วย ครูฝ่ายปฏิบัติการสอน และครูฝ่ายส่งเสริมการเรียนการสอน

การคิดอัตราค่าจ้างข้าราชการครูให้คิดอัตราส่วนครูในหมวดวิชาตามแผนการเรียน โดยคิดคาบการสอนของครู/สัปดาห์ ซึ่งกรมสามัญศึกษากำหนด โดยให้น้ำคาบการเรียนของแต่ละหมวดวิชาใน 1 สัปดาห์ ลบด้วยคาบการสอนของหัวหน้าหมวดวิชาและรองหัวหน้าหมวดวิชา (ไม่พิจารณาครูฝ่ายสนับสนุนการสอน)หารด้วยคาบการสอนของครูต่อสัปดาห์ ซึ่งในที่นี้คือ 18 จะได้จำนวนครูในหมวดวิชาโดยไม่นับรวมหัวหน้าและรองหัวหน้าหมวดวิชานั้น ๆ คำนวณได้ตามสูตรดังนี้

$$Y = \frac{N - a}{18}$$

เมื่อ Y = ครูปฏิบัติการสอนทั้งหมดในหมวดวิชาโดยไม่นับรวมหัวหน้าและรองหัวหน้าหมวดวิชาและหัวหน้างาน

N = คาบการเรียนในหมวดวิชา/สัปดาห์

a = คาบการสอนของหัวหน้าหมวดและรองหัวหน้าหมวดวิชาและหัวหน้างาน

9. นอกเหนือไปจากคาบเวลาทำการสอนในวิชาที่รับผิดชอบให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแล้ว งานที่ข้าราชการครูต้องปฏิบัติตามข้อ 1 คือ

9.1 งานที่เกี่ยวข้องกับการสอนในหมวดวิชาที่รับผิดชอบ ได้แก่ การเตรียมการสอน และการศึกษาค้นคว้า การตรวจงาน การวัดและประเมินผล ฯลฯ

9.2 งานแนะแนวและอบรมนักเรียน

9.3 งานเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของนักเรียน และการร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา

9.4 งานอื่น ๆ ที่สถานศึกษามอบหมาย เช่น งานอาจารย์ที่ปรึกษา งานทะเบียน งานพัสดุ ฯลฯ

10. ให้อำนาจสถานศึกษาถือเป็นแนวปฏิบัติให้เป็นไปตามหลัก เกณฑ์ดังกล่าวนี้

วิธีดำเนินการ

1. ให้องค์กรเจ้าหน้าที่ และกองต้นสังกัดโรงเรียนร่วมกันพิจารณาและดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 การจัดสรรตำแหน่งและอัตราเงินเดือนเพิ่มใหม่ในสถานศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

1.2 สถานศึกษาใดที่มีอัตราค่าจ้างข้าราชการครู ในแต่ละหมวดวิชาเกินจากเกณฑ์ที่กำหนดนี้ ให้อำนาจการปรับอัตราค่าจ้างครูในแต่ละแผนการเรียนให้เหมาะสม

1.3 ร่วมกับศึกษานิเทศก์ และแหล่งวิทยาการอื่น ๆ จัดฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมครูให้เลื่อนได้ตามหลักเกณฑ์นี้

2. ให้นำศึกษานิเทศก์ ดำเนินการพิจารณาเสนอแนะการจัดแผนการเรียนต่อผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาจัดแผนการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพและขนาดของแต่ละสถานศึกษา

3. ในกรณีที่สถานศึกษาจะเปิดแผนการเรียนเพิ่มขึ้นใหม่ ให้อำนาจการดังนี้

3.1 สถานศึกษาในส่วนกลาง ให้ออกอนุมัติกรมสามัญศึกษา โดยผ่านกองต้นสังกัดสถานศึกษา

3.2 สถานศึกษาในส่วนภูมิภาค ให้ออกอนุมัติกรมสามัญศึกษาโดยผ่านจังหวัด

หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับตั้งต่าปีการศึกษา 2528 เป็นต้นไป

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างกฎเกณฑ์เดิมใน 1.1 และกฎเกณฑ์ใหม่ใน 1.2 พบว่า

1. ตามกฎเกณฑ์เดิมนั้น ครูทุกคนต้องทำการสอนประมาณสัปดาห์ละ 16 คาบ ไม่ว่าจะทำหน้าที่พิเศษอื่น ๆ อีกก็ตาม แต่ปรากฏว่าในระยะเวลาที่ใช้กฎเกณฑ์นี้ เป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนระบบการศึกษาจาก 4 : 3 : 3 : 2 มาเป็น 6 : 3 : 3 จึงต้องมีการใช้ครูเพิ่มขึ้น (ล่มเขาวัว เกษประทุม 2521 : 3) ถ้าโรงเรียนใดไม่สามารถรับครูเพิ่มขึ้นอย่างพอเพียงแล้ว ทางโรงเรียนมักแก้ปัญหาโดยการให้ครูสอนมากกว่า 16 คาบ/สัปดาห์ ดังที่พบในงานวิจัยของ ล่มช่าย ชูชาติ (2521 : 27) ด้วยเหตุนี้ ในขณะนั้น ลู่ตอร์นี่จึงไม่เหมาะสมในการคำนวณอัตราค่าจ้างครูเป็นอย่างยิ่ง

2. ในกรณีของกฎเกณฑ์ใหม่ เป็นกฎเกณฑ์ที่สร้างขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาในการขาดบุคลากรในโรงเรียน ซึ่งพบมากในช่วงที่เริ่มเปลี่ยนระบบการศึกษา แต่ปรากฏว่าได้นำมาใช้ในปีการศึกษา 2528 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบอย่างสมบูรณ์แล้ว กล่าวคือ เลิกใช้หลักสูตรเดิมโดยสิ้นเชิง และใช้หลักสูตรใหม่จนครบทุกชั้นแล้ว (ล่มเขาวัว เกษประทุม 2521 : 3) ปริมาณครูที่รับไว้ตั้งแต่เริ่มเปลี่ยนระบบในปีการศึกษา 2521 จึงเกินอยู่มากมายในปีการศึกษา 2528 ดังนั้นลู่ตอร์นี่จึงไม่น่าจะเหมาะสมอีกต่อไป เนื่องจากจะมีครูบางคนเท่านั้นที่สอนมากกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ ในขณะที่บางคนอาจสอนน้อยกว่า 18 คาบ/สัปดาห์ จึงเกิดความเหลื่อมล้ำขึ้นในกรณีของคาบการสอน นอกจากนี้ก็คือในขณะมีปัญหาที่โรงเรียนประสบอยู่ก็คือ มีครูเกินเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม แต่กลับขาดครูในบางหมวดวิชา ซึ่งทำให้ทางโรงเรียนไม่สามารถจ้างครูเพิ่มได้ จึงควรแก้ไขลู่ตอร์นี่ใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ตอนที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตราค่าจ้าง คาบการสอน และการสอนไม่ตรงวุฒิของครู

เนื่องจากการสอนในระดับมัธยมศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงควรจะมีเกณฑ์ที่แน่นอนกำหนดคาบการสอนของครูให้เหมาะสม เพื่อให้การปฏิบัติงานของครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นักวิจัยทางการศึกษาจึงได้พยายามศึกษาเกี่ยวกับอัตราการทำงานของครูมัธยมศึกษา ในระยะแรก ๆ แคลวิน โกรเตอร์ (1962 : 3403 - 3484) อ้างถึงใน

ประสพศรี สุวรรณหงส์ 2517 : 13) เสนอแนะว่า อัตราการล่อนของครูมัธยมศึกษาที่เหมาะสม คือ สัปดาห์ละ 23 คาบ ซึ่งมีค่าแตกต่างกันกับข้อค้นพบของ วิภา เพ็ญเพียร (2509 : 42) อ้างถึงใน นิยพรรณ อุวาพิทักษ์ 2514 : 12) ที่ศึกษาบทบาทของครูหัวหน้าหมวดวิชาคณิตศาสตร์ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ และพบว่า ครูหัวหน้าหมวดวิชาล่อนเฉลี่ย 15 ชั่วโมง/สัปดาห์ ส่วนครูประจำหมวดวิชาล่อนเฉลี่ย 18 ชั่วโมง/สัปดาห์ นอกจากนี้กองแผนงานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2510 : 143) ได้ศึกษาและสำรวจอัตราการทำงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่าอัตราการล่อนของครูโดยเฉลี่ยคือ 16.76 คาบ/สัปดาห์ หลังจากนั้น นงนุช สาราภรณ์ (2513 : 110 - 114) ศึกษาอัตราการทำงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในลุ่มกลางโดยจำแนกโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด ได้ข้อสรุปว่า อัตราการล่อนของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ที่ล่อนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายโดยล่อน 1 วิชา เป็น 18, 19, 18 ชั่วโมง/สัปดาห์ ตามลำดับ แต่ถ้าล่อน 2 วิชา จะเป็น 17, 18, 18 ชั่วโมง/สัปดาห์ ตามลำดับ ซึ่งได้ผลใกล้เคียงกับงานวิจัยของนิยพรรณ อุวาพิทักษ์ (2513 : 48) ที่ศึกษางานวิจัยในเรื่องเดียวกันแต่ศึกษาเฉพาะส่วนภูมิภาค และพบว่าค่าเกณฑ์ปกติของการปฏิบัติงานของโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็กไม่แตกต่างกัน โดยเฉลี่ยครูทำหน้าที่ล่อนสัปดาห์ละ 20 คาบ ทั้งนี้ได้ผลสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสพศรี สุวรรณหงส์ (2517 : 48) ที่ศึกษาลักษณะการกำหนดหน้าที่การงานให้ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ปี พ.ศ. 2516 โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาดเช่นกัน และพบว่าอัตราการล่อนของครูโดยเฉลี่ย คือ 20.58 ชั่วโมง/สัปดาห์ ทั้งยังพบอีกว่าในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลขนาดยิ่งใหญ่ ชั่วโมงล่อนยิ่งน้อยลง

สิ่งที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาอีกประการหนึ่ง ก็คือ การล่อนตรงกับวุฒิที่ตนได้ศึกษามา เนื่องจากคุณลักษณะที่สำคัญและที่จำเป็นที่สุดที่ครูควรจะมีก็คือ ความสามารถด้านเนื้อหาวิชาความรู้ ดังที่ปรากฏในงานวิจัยของ พรพิมล เพ็ญศรีทอง (2515), เฉลียว บุรีภักดี และคณะ (2520), สุทธิ ประจักษ์กิติ (2520) และ พรพรรณ ไชยประพาฬ (2522) แต่ปรากฏว่ายังมีครูที่ล่อนไม่ตรงวุฒิอยู่ดัง เช่นงานวิจัยของ เรือง เจริญชัย (2517), ประสพศรี สุวรรณหงส์ (2517) และ สัมชาย อุชาติ (2521)

ซึ่งปัญหาที่ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่แต่ละโรงเรียนมีครูไม่เพียงพอกับความต้องการ (ลุ่มชาย ชูชาติ 2521 : 29) และอาจเกิดจากการกระจายอัตราค่าส่งครูในแต่ละหมวดวิชา ไม่เหมาะสม (วรรณพร วิเชียรวงษ์ 2521 : 141)

ในปีพุทธศักราช 2520 ประเทศไทยได้ประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 แทนแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2503 และ 2512 เนื่องจาก สภาการศึกษาแห่งชาติเห็นว่าแผนการศึกษาแห่งชาติทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวไม่อาจสนองความต้องการอันจำเป็นของสังคมไทยในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1) ในแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 แบ่งการศึกษาเป็น 4 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา สำหรับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จะเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาจาก 4 : 3 : 3 : 2 มาเป็น 6 : 3 : 3 กล่าวคือ ในระดับประถมศึกษาจัดเป็นตอนเดียวตลอด ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 6 ปี และถือเป็นการศึกษาภาคบังคับด้วย ส่วนระดับมัธยมศึกษาจัดเป็นการศึกษาหลังระดับประถมศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน คือ มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ใช้เวลาเรียนตอนละ 3 ปี

ในการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษา จะได้เริ่มเปลี่ยนแปลงในปีการศึกษา 2521 โดยเริ่มใช้หลักสูตรใหม่ที่ได้เปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนชั้นอื่นยังคงใช้หลักสูตรเดิม ในปีการศึกษา 2522 ก็ใช้หลักสูตรใหม่ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนชั้นอื่นยังคงใช้หลักสูตรเดิม เช่นนี้ไปเรื่อย ๆ เมื่อถึงปีการศึกษา 2526 ก็จะมีชั้นเรียนตามระบบใหม่ และใช้หลักสูตรใหม่ครบทุกชั้น (ลุ่มเขาวี เกษประทุม 2521 : 3) ดังนั้นในปีการศึกษา 2521 จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นประกอบด้วยนักเรียนที่ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 รวม 3 ชั้น และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ม.1) อีก 1 ชั้น รวมเป็น 4 ชั้น และในปีการศึกษาต่อมา จำนวนนักเรียนที่ใช้หลักสูตร พุทธศักราช 2503 จะลดลงปีละ 1 ชั้น พร้อม ๆ กับจำนวนนักเรียนที่ใช้หลักสูตรพุทธศักราช 2521 จะเพิ่มขึ้นปีละ 1 ชั้น ดังนั้นระหว่างปีการศึกษา 2521 - 2523 จะมีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นรวม 4 ชั้น จำนวนครูที่ต้องการจึงเพิ่มมากขึ้น เมื่อถึงปีการศึกษา 2524 ซึ่งเป็นปีที่เลิกใช้หลักสูตรพุทธศักราช 2503 จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นก็จะลดลงเหลือ 3 ชั้น จำนวนครูที่ต้องการจึงลดลง

อย่างมาก (วรรณพร วิเชียรวงษ์ 2521 : 144) ดังนั้นในระยะหลัง ๆ จนถึงปัจจุบันจึง
มีครูเกินอยู่เป็นจำนวนมากในหลายหมวดวิชา ด้วยเหตุนี้งานวิจัยที่เกี่ยวกับอัตราการสอนของ
ครูดังได้กล่าวมาแต่ต้นจึงไม่น่าจะเหมาะสมด้วยประการทั้งปวง ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้จึง
ได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงความต้องการครูที่แท้จริง ตลอดจนหาสูตรที่เหมาะสมในการกำหนดอัตรา
การสอนของครู รวมทั้งได้ศึกษาปัญหาที่ทำให้ครูสอนไม่ตรงวุฒิและครูขาดในครูเกินด้วย